

Γιατί όχι σε σένα ρε φίλε; (π. Λίβυος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Καθιερωμένος πλέον βραδινός περίπατος. Χωριό. Ήσυχoi δρόμοι. Έρημοι, αλλά με μια βαθιά ανθρωπιά, μια και περπατήθηκαν με σεβασμό από τις αγωνίες των ανθρώπων. Στην επιστροφή ανηφόρα. Νιώθω το αριστερό μου πόδι και πάλι να μην υπακούει. Βλάβη στην σπονδυλική στήλη. Κουτσαίνοντας και αργοπορώντας, προσπαθώ να φτάσω σπίτι. Ένας φόβος, μια αγωνία, ένα γιατί πάει να ξεπηδήσει στην ψυχή. Μα δεν το αφήνω να πολυκαιρίσει. Το σταματώ και κάπως μαλώνοντας το διορθώνω. «Και γιατί όχι σε σένα; Σε ένα κόσμο οδύνης, πόνου και δακρύων, τι ανήλικά ζητάς; Να μην πονάς; Γιατί ρε φίλε ποιος είσαι εσύ;»

Την ίδια στιγμή που εσύ απαιτείς να αποφύγεις την οδύνη και γογγύζεις για τα βάσανα σου, δεκάδες χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν σε ανόητους πολέμους, θάβονται κάτω από την γη σε σεισμούς, τεμαχίζονται σε τροχαία, και υποφέρουν από φρικτές αρρώστιες. Άνθρωποι δεν προλαβαίνουν καν να χορτάσει η ματιά τους ομορφιά, και εμείς ζητάμε τι; Να μην πονέσουμε; Δεν ξέρω εάν υπάρχει μεγαλύτερος εγωισμός.

Και μην ακούσω τώρα υψηλές αναλύσεις, ότι μέσα μας υπάρχει η δίψα του τέλειου, του απόλυτου, της χαράς και απόλυτης ευτυχίας. Δεν διαφωνώ. Αλλά τώρα ζούμε εδώ. Και εδώ στην γη και κόσμο τούτο, οι άνθρωποι γελούν και δακρύζουν, χαίρονται και λυπούνται, πονάνε και μαθαίνουν, φοβούνται και προσεύχονται και έτσι ελπίζουν. Και σε εάν τέτοιο κόσμο δεν μπορώ να πω «γιατί σε μένα...» Γιατί αντιστοίχως θα μπορούσε να σε ρωτήσει ένα παιδί από την ογκολογική με αυτά τα αγιασμένα μάτια, « και γιατί όχι σε σένα ρε φίλε;»

Πηγή: [wikimedia commons](#)